

jeg haaber, er hans endelige, og som jeg haaber, at han staar ved, at ogsaa Mindretallene have Krav paa Retfærdighed.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Thomas Larsen*): Jeg takker det ærede Flertal i Udvalget for den Stilling, det har taget, og den ærede Ordfører (Holstein-Holsteinborg) for hans Udtalelser, som jeg i alt væsentligt kan tiltræde. Jeg er derfor i Stand til at kunne fatte mig i stor Korthed, idet jeg ikke skal gentage den ærede Ordførers Udtalelser.

Det Forslag, som Flertallet har stillet, knytter sig efter min Opfattelse meget nær til Regeringens Forslag, og for saa vidt er det mig jo en Glæde at kunne modtage dette Ændringsforslag. Der er selvfølgelig nogen Difference mellem Regeringens og Kommissionens Forslag og det Forslag, som Udvalgets Flertal stiller, idet det ærede Flertal lægger stærkere Vægt paa, at det er et Forsøg, der gøres, end Regeringen har gjort gennem sin Fremsættelse af Kommissionens Forslag. Desuden er der ogsaa den Afvigelse, som jeg i øvrigt beklager, at den Sum, som skulde medgaa til Sikring af Kanalen, og som var beregnet til 994,000 Kr., af det ærede Flertal er foreslaaet nedsat til 900,000 Kr. Nu har jeg ganske vist den Formodning og har nogen Ret til at nære den i Henhold til Udtalelser fra Kommissionens sagkyndige, at man ved de af den anstillede Beregninger har regnet rigeligt, og jeg har derfor Lov til at gaa ud fra, at der er Mulighed til Stede for, at man kan gennemføre den foreslaaede Sikring for det Beløb, som det ærede Udvalgs Flertal har foreslaaet. Men skulde det vise sig, at de 900,000 Kr. ikke strække til, men at det bliver nødvendigt at gaa til et højere Beløb, maaske helt og fuldt det Beløb, som Kommissionen har foreslaaet, saa maa jeg jo være henvist til at søge Rigsdagen om en yderligere Bevilling til Arbejdets Udførelse.

Endelig er der den Afvigelse fra Regeringens Forslag, at det ærede Flertal har indsat en ny § 3 i Forslaget, hvori det hedder: „For saa vidt det inden 1. Januar 1914 skulde vise sig, at de i Henhold til § 1 udførte Arbejder ere utilstrækkelige, skal Ministeren forelægge Rigsdagen et Forslag til Lov om en endelig Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord.“ Dette Ændringsforslag kan jeg imidlertid meget vel tiltræde. Jeg betonedede ved Sagens første Behandling her, at det, man vilde foretage efter Regerin-

gens og Kommissionens Forslag, var dette at forlænge det Forsøg, der er gjort, Aabningen af Hvide Sande-Kanalen, saaledes at man kunde indhøste virkelige Erfaringer om, hvordan Vandstandsforholdene i Fjorden vilde være, naar Løbet i Fjorden var sikret, og Aabningen ikke var større, end at man kunde formene, at Afvandingen kunde foregaa normalt. Skulde det nu vise sig, efter at vi have naaet den 1. Januar 1914, at disse Beregninger ikke ere slaaede til, og at Vandstandsforholdene ikke ere blevne saa gode, som man havde ventet, ja, saa er intet naturligare, end at der fra Regeringens Side bliver fremsat et Forslag, der kan blive Grundlag for en ny Behandling af dette Spørgsmaal paa Rigsdagen. For saa vidt er der altsaa intet i Vejen for, at jeg kan tiltræde dette Ændringsforslag. Kun vilde jeg have ønsket, at Fristen havde været en Smule længere, at man f. Eks. havde sat 1915 i Stedet for 1914. Thi det maa vel erindres, at det lader sig ikke gøre at fuldføre disse Arbejder i Løbet af denne Sommer; man kommer altsaa kun et Stykke Vej i denne Sommer, og man skal altsaa fortsætte og fuldføre Arbejderne næste Sommer. Saa have vi 1913, og skal et Forslag saa forelægges for Rigsdagen i 1914, vil der ikke have været megen Tid til at indvinde Erfaringer. Naar den meget ærede Ordfører sagde, at Ministeren til den Tid maatte stille Forslag enten om yderligere Sikring eller eventuel Lukning, saa er min Opfattelse af Forslaget ganske den samme; kun kunde jeg ogsaa tænke mig endnu et tredje Alternativ, nemlig at Ministeren eventuelt stillede Forslag om en yderligere Forlængelse af Forsøgsfristen til et noget senere Aar, hvis man maatte mene, at man endnu ikke havde indvundet tilstrækkelig Erfaring i de faa Maaneder, som ville være forløbne fra Arbejdets Fuldførelse, indtil Ministeren efter Ændringsforslaget skal fremsætte Forslag. Og jeg mener, at hvis der foreligger Forslag den 1. Januar 1914 om at forlænge Forsøgsfristen med et, to eller flere Aar, saa vil det ogsaa være et fuldt tilstrækkeligt Grundlag for Rigsdagen til at optage Spørgsmaalet til ny Behandling og stille eventuelle andre Forslag, som Rigsdagen maatte finde var bedre. Dette vilde jeg meget gerne ønske en Udtalelse om fra den ærede Ordfører (Holstein-Holsteinborg), hvorvidt den ærede Ordfører maatte kunne tænke sig et saadant tredje Alternativ. Thi det er ikke umuligt — man har jo Lov til at forudsætte —, at den Indsnævring, som